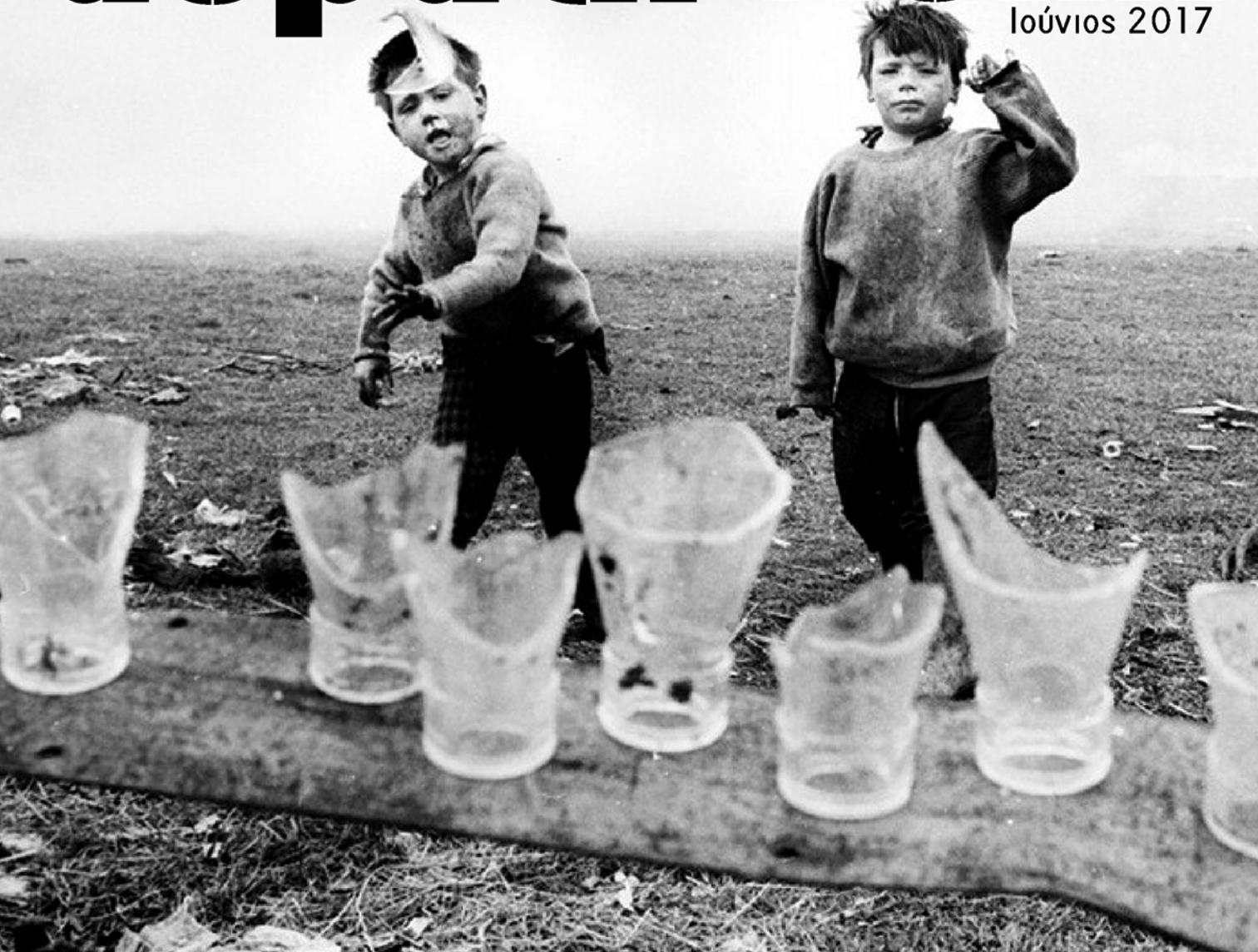


έντυπο δρόμου για τη διάδοση της εξέγερσης

# αόρατη πόλη

Ιούνιος 2017



**T**ο πνεύμα αυτού του κειμένου είναι πνεύμα αντίστασης.

**O**ι μέρες μας είναι δύσκολες στην διαύγειά τους. Είναι μέρες που ζητάς απεγγωμένα μήσεις, κουβαλάς θυμό που δεν έχει εξωτερικευτεί όσο θα 'θεητες, μια συλλογική κατάθλιψη δημιουργεί το άλλοθι της αδράνειας και η υπόσχεση για κάτι που θα έχει σχέση με κάποιο μέλλον, είναι πανάκεια και βάθισμα για την κάθε στιγμή που ταλαντεύεσαι στην αυτοαναφορά και στο συλλογικό γίγνεσθαι.

**O**ι ιδεολογίες ξεπιδούν από παντού, παλιές και καινούργιες, προσπαθώντας να πყηθούν μιας υπόσχεσης, μιας αφορημένης και χαριτωμένης υπόσχεσης, που από τη συμπίεση των όρων και των αισθημάτων που πλευρίζουν, οι υποσχέσεις αυτές καθορίζουν αφορημένους δεσμούς ιδεολογίας. Πολλές φορές ακόμη και οι αριγώς πολιτικοκοινωνικές ιδεολογίες εκτρέπονται στον απέραντο μεταφυσικό ορίζοντα. Χρονιμοποιούν όλες αυτές τις τεχνικές που φέρει μαζί της η όποια θρησκεία προσπαθώντας με ένα απόλυτο τρόπο να υποτάξουν τη συνείδηση και την επευθερία του ανθρώπου στο γενικότερο σχέδιο επικράτησης κάποιων έναντι κάποιων άλλων.

**A**πλες φορές πάλι, επικαλούνται αυτή την ιστορικότητα και θεωρούνται άκρως απαραίτητες για το ιστορικό απόλυτο, αυτό που μπορεί να σώσει την ανθρωπότητα από τον εαυτό της και την φύση από τον ανέντιμο άνθρωπο. Θεωρούν ότι είναι οι προεκτάσεις της απόλυτης ηθικής, του καλού, της ευζωίας, της ισορροπίας, του δικαίου, μα κυρίως ότι όλα αυτά έρχονται σα συνέπεια του απόλυτου της εγωπάθειας που ενσαρκώνται από όσους τις ενστερνίζονται.

**O**μύθος της επανάστασης είναι ο πιο κοσμικός μύθος, με τις περισσότερες αποκρυφιστικές προεκτάσεις. Η κοσμικότητά της, την κάνει να έρχεται στο νου κάθε τύπου ανθρώπου, κάθε είδους μυαλού. Εδώ χρειάζεται περίσσια προσοχή. Η επανάσταση μπορεί να δημιουργήσει κατεστημένο ενοχής και η επανα-

“Το γεγονός πως ο άνθρωπος γνωρίζει το καλό και το κακό, αποδεικνύει την ανωτερότητα της σκέψης του σε σχέση με τα ζώα. Το γεγονός πως παρ' όλα αυτά, κάνει το κακό, αποδεικνύει την ηθική κατωτερότητα σε σχέση με τα ζώα.”

*Mark Twain*



στατική βία χωρίς την εξέγερση καταπλήγει στη νόμιμη βία. Χωρίς την διαρκή εξέγερση η αναγκαιότητα της βίας, απομένει με την βία ως αναγκαιότητα της επαναστατικής νομιμότητας. Δεν υπάρχει καμία αξίωση σεβασμού της ανθρώπινης ζωής ενάντια στην υποτιθέμενη επαναστατική αποτελεσματικότητα. Δημιουργεί ηθική, δημιουργεί ενόχους, δημιουργεί καθήκον και κάπου εκεί δημιουργείται ο επαναστατικός στρατός και η επαναστατική αστυνομία. Να φοβάσσαι την επικράτηση των αυταρχικών επαναστατών. Είναι πιο αδυσώπιτοι από οποιονδήποτε, θεωρούν ότι έχουν όλο το δίκαιο μαζί τους και το εφαρμόζουν σε όποιον δεν είναι με το μέρος τους.

**H**ελευθερία είναι μια προσωπική διαδρομή, δεν έχει συνταγή, ούτε όρια, δε μεταδίδεται. Ελευθερία για σένα και δικαιούντη για όλους. Ελευθερία δεν υπάρχει χωρίς δικαιούντη, όπως και δικαιούντη χωρίς ελευθερία. Η ελευθερία αποκτά παράλογη έκταση όταν γίνεται συλλογική χωρίς δικαιούντη. Ευνόητα και η δικαιούντη, όταν γίνεται ατομική, φτάνει στην απολυταρχία. Η ατομική ελευθερία εύκολα υποτάσσεται σε αυταπάτες. Η συλλογική αντίθετα εξαπατάται από ιδεολογικοποιήσεις, τις περισσότερες φορές τιμωρητικές.

**H**εξέγερση ζει χωρίς αύριο. Είναι ο πολιτισμός της ελευθερίας. Είναι η μαχόμενη συλλογική ευτυχία. Είναι η πιο αφυπνισμένη κοινότητα. Είναι ο συνεχής αγώνας μιας καρδιάς που πρέπει να πεθάνει χωρίς να συμβιβαστεί. Τις περισσότερες φορές εγκαταλείπεται η εξέγερση στο όνομα της επιβολής μιας επανάστασης και κει αρχίζει η παλινδρόμηση της εξουσίας μέσα από τα πιο ευγενικά αισθήματα της ανθρωπότητας.

**H**εξέγερση είναι πολιτισμός όσο ο πολιτισμός είναι εξέγερση.

# Ο εξαναγκασμός είναι η κεντρική αρχή για το σύνολο των κυβερνήσεων



Το κράτος μας  
υπενθυμίζει ότι  
η ελευθερία,  
ναι μεν ποτέ  
δεν χάνεται  
εντελώς,  
αλλά ποτέ  
δεν σταματά  
να χάνεται



Οι Πρόβος παρουσιάστηκαν στις αρχές του 1965 στο Άμστερνταμ της Ολλανδίας. Ήταν πρώτος πυρήνας ανθρώπων από τον θεωρητικό, φοιτητή της φιλοσοφίας Roel Van Duyn, τον ριζοσπάστη εργάτη Rob Stolk, τον οραματιστή Nieuwnhuis και τον τεχνίτη με το πρακτικό μυαλό Schimmenspennuick, που καταφέρνουν μια προκλητική εξέγερση, αντιπαραθέτοντας παιχνίδι και τέχνη αντί προγράμματος ή μανιφέστου.



Η βάση του σχεδίου ήταν η πρόκληση, αντιπαθίσμαν τους δογματικούς κομμουνιστές, τους μετριοπαθείς σοσιαλιστές και τους τελματωμένους σε θεωρίες αναρχικούς. Αυτό που χρειαζόταν ήταν δράση κι επίθεση και στριζόταν στη θεωρία μιας ανανεωμένης αναρχίας που θα προπαγάνδιζε "την άμεση εξέγερση ενάντια σε κάθε εξουσία". Αυτές τις ιδέες τις διέδωσαν μέσω ενός περιοδικού με τον τίτλο, τι άλλο; ΠΡΟΚΛΗΣΗ (Provo).

Η επιτροπή σύνταξης στο φύλλο της 25ης Μαΐου του 1965 προκυρήσει όλα τα γιατί της δημιουργίας του ΠΡΟΒΟ:

– γιατί αυτή η ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗ κοινωνία διπλητηριάζει μόνο της τον εαυτό της, με τη νοστρό της δίψα για το χρήμα. Τα μέλη της ανατρέφονται έσι σώστε να πλατρεύουν το "έχω" και να περιφρονούν το "είμαι".

- γιατί αυτή η ΓΡΑΦΕΙΟΚΡΑΤΙΚΗ κοινωνία αυτοστραγγαλίζεται "υπο-ρεσιακώς" και καταπίεται κάθε μορφή αυθορμητισμού. Τα μέλη της μπορούν να γίνουν δημιουργικοί κι αυτόνομοι άνθρωποι μόνο με αντι-κοινωνική συμπεριφορά.

- γιατί αυτή η ΜΙΛΙΤΑΡΙΣΤΙΚΗ κοινωνία σκάβει τον ίδιο της το τάφο κατασκευάζοντας όλο και περισσότερα παρανοϊκά ατομικά όπλα. Τα μέλη της δεν μπορούν σχεδόν να περιμένουν τίποτα άλλο, παρά μόνο το θάνατο της ατομικής ραδιενέργειας.

Το "πρόβο" αισθάνεται ότι πρέπει να διαλέξει: την απελπισμένη εξέγερση ή την συστολή της ήττας.

Το "πρόβο" ενθαρρύνει την εξέγερση όπου μπορεί. Το "πρόβο" ξέρει ότι αυτό θα χάσει στο τέλος, αλλά δεν θέλει να χάσει την ευκαιρία, να προκαλέσει αυτή την κοινωνία για μια ακόμη φορά. Το "πρόβο" θεωρεί τον αναρχισμό πηγή έμπνευσης για την επανάσταση. Το "πρόβο" θέλει να ανανεώσει τον αναρχισμό και να τον φέρει στη νεολαία.

Οι Πρόβος ανακάλυψαν τα happenings για να προκαλέσουν και να τα μετατρέψουν σε πολιτικά ευρήματα. Τα happenings γίνονται επιστήμη και μέσα από αυτά εκφράζεται η φιλοσοφική αρχή για "το πάθος για το παιχνίδι" και την ένταξη όλων των ανθρώπων στην τέχνη. Μια μορφή τέχνης της zwáς που ο καθένας θα είναι καθηλιτέχνης και η δημιουργική zwá του, το έργο του.

Αυτοονομάζονται αναρχικοί αλλά ποτέ δεν είχαν σχέση με την αναρχική παράδοση. Οι Πρόβος ήταν αυ-

τοδημιούργυποι. Οι περισσότεροι δεν είχαν πολιτικό παρελθόν και πείρα. Είχαν να κάνουν με το παρόν και το μέλλον μιας κοινωνίας απαιτώντας να μην μπουν σε κάποιο πολιτικό χρηματιστήριο. Κατάφεραν να συμπλήξουν τη ριζοσπαστική πρακτική, την κοινωνική κριτική και το όραμα για το παράπονο και την τέχνη. Σε όλα αυτά θούθισαν αστείρευτα οι σπασμωδικές κινήσεις της αστυνομίας που έδεσαν συναισθηματικά όλο το προηγούμενο υπόβαθρο. Η συνταγή αποδείχτηκε πετυχημένη. Το "πρόβο" από 500 φύλλα έφτασε στα 10.000 και οι συμπαθούντες πλήθαιναν κατά πολὺ. Στην 1η του Ιούνη του '66 οι Πρόβος φτάνουν να έχουν μια έδρα στο δημοτικό συμβούλιο του Άμστερνταμ, ενώ έχει ήδη ξεκινήσει η προετοιμασία της έκρηκτος. Ήταν η αρχή μιας άλλης εξέγερσης πριν τον Μάιο του '68 και των σπουδαστικών γεγονότων. Η εξέγερση του Άμστερνταμ δεν μπόρεσε ποτέ να επεκταθεί εθνικά εκτός από λίγες πόλεις, χωρίς ιδιαίτερη συνέχεια. Ούτε δημιούργησε συνθήκες τέτοιες όπως ο Παρισινός Μάιος ώστε να φτάσουμε να μιλάμε για επανάσταση. Ήταν αυτό που κατά τη γνώμη μας ξεκίνησε απρόσμενα και γιαντώθηκε πριν προλάβουν κάποιοι να το υιοθετήσουν σαν δεύτερο "εγώ" τους.

Οι Πρόβος ήταν "αυθόρυπτοι", σαν φυσικοί επίγονοι του σουρρεαλισμού και του dada. Μια σουρρεαλιστική πολιτική. Μια αντίδραση που εκφραζόταν με γιορτή. Το σπουδαίοτέρο όμως το κατάφεραν όταν αποκυρήθηκαν και θεσπίστηκαν νεκροί πριν αφομοιωθούν από οποιαδήποτε κουπούρα. Δεν εξαπατήθηκαν ούτε εξαπάτησαν κανέναν. Δεν έγιναν ποτέ δογματικοί αλλά παρέμειναν όπως ακριβώς ξεκίνησαν.





Στην εποχή μας που η ανάγκη για αγώνες κι αφύπνιση είναι μεγαλύτερη, το σχέδιο των Πρόβος για ανανέωση στην επανάσταση είναι τουπλάχιστον μια καλή πρόταση. Γιατί οι Πρόβος δεν έχασαν ποτέ την ικανότητα να μετατρέψουν την αντίδραση σε διασκέδαση και την επανάσταση σε ένα καλό ομαδικό παιχνίδι. Στα "άσπρα σχέδια" που αναλύονται στο παρακάτω κείμενο φαίνεται ότι οι μέθοδοί τους πλαισιώνονται από ομορφιά και χαρά, κι ο κόσμος ανταποκρινόταν ευχάριστα.

### "ΟΧΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ, ΕΠΙΘΕΣΗ"

#### ΠΡΟΒΟΣ '65- Η ΤΕΧΝΙΚΗ ΤΗΣ ΠΡΟΚΛΗΣΗΣ

Το προβοταριάτο παίζει. Αλλά πρέπει να φερθεί έξυπνα στο παιχνίδι του. Πρέπει να παιξεί ένα παιχνίδι, που ναχεί τη μορφή ενός πολύ έξυπνου αγώνα βασισμένου σε μια επαναστατική θεώρηση του κόσμου. Ένα παιχνίδι όμως που να παραμένει τέτοιο παρ' όll' αυτά. Ο έξουσιαστικός τρόπος ζωής ψάλλει τον ύμνο της εργασίας και της αφελημότητας. Αλλά το παιχνίδι είναι ανώφελο, άσκοπο και η εθελοντική ανεργία είναι μια διαρκής πρόκληση. Είναι φανερό ότι αυτοί που γράφουν τις "απαντήσεις των αναγνωστών μας" θα θελαν να μας κλείσουν σε στρατόπεδα καταναγκαστικών έργων.

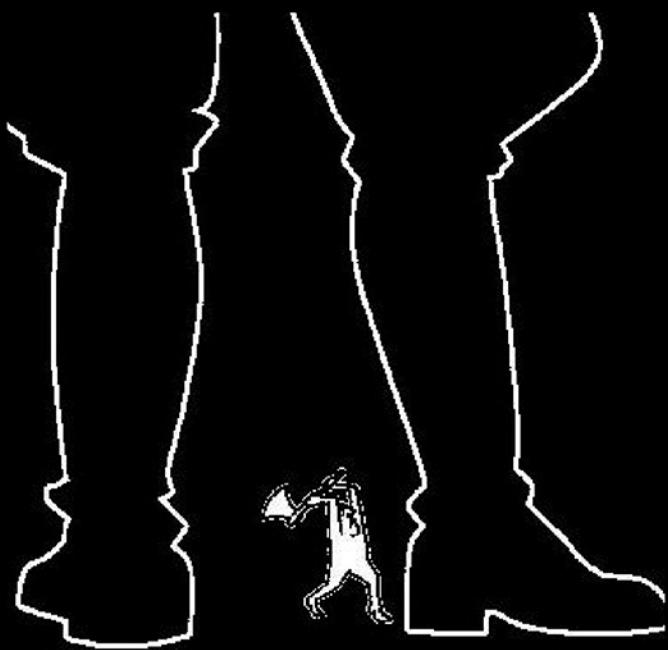
Η τακτική που χρησιμοποιούμε στην επίθεσή μας ενάντια στην εξουσιαστική κοινωνία πρέπει να 'ναι ένα μήγα ρεφορμισμό και πρόκληση. Πρέπει ν'αντιδρούμε ενάντια σε κάθε μέρος της κοινωνικής μηχανής με εποικοδομητικά "άσπρα σχέδια", αλλά και με προκλήσεις αρντικού καθαρά χαρακτήρα. Θετικά και αρντικά, αλλά πάντα εξτρεμιστικά. Αν'tη μια μεριά πρέπει να δείξουμε μέσα από ρεφορμιστικά "άσπρα σχέδια" πώς θά πρέπει να είναι η κοινωνία. Απ'την άλλη θα πρέπει να δείξουμε μέσα από πολιτικές ενέργειες πως είναι η κοινωνία

στην πραγματικότητα. Οι προκλήσεις μας πρέπει να δημιουργούν κρίσεις, έτσι ώστε μέσα στη σύγχιση, νάχουν τα "άσπρα σχέδια" μεγάλες πιθανότητες να πραγματοποιηθούν. Η τελική συνέπεια αυτής της ρεφορμιστικής - προκλητικής τακτικής, είναι η άμεση εκδήλωση αλληλεγγύης ανάμεσα στο προβοταριάτο των υπερανεπυγμένων χωρών και το προβοταριάτο των ακόμα υπανάπτυκτων κρατών. Αντιμέτωπη ενάντια στην εξουσιαστική κοινωνία βάζουμε την αναρχική. Εδώ βρίσκεται η πολιτική έμφαση όχι στην κορυφή με τις αρχές, αλλά στη βάση με τους παραγωγούς και τους καταναλωτές. Αυτοί είναι οι κύριοι της οικονομικής ζωής και τη διευθύνουν σύμφωνα με τις τρεις πολιτικές αρχές του αναρχισμού: Όμοσπονδοποίηση, αντιμιλιταρισμός, κοινοκτημοσύνη.

Αντιμέτωπη ενάντια στην εξουσιαστικά έθιμα, κι αντιμέτωπη απέναντι στον εξουσιαστικό τρόπο ζωής, βάζουμε τα ελεύθερα έθιμα και την ελεύθερη ζωή. Είμαστε ενάντια στο έθιμο της μονογαμίας γιατί διατηρεί κατά κανόνα και υποστηρίζει κουτσουρεμένες σεξουαλικές σχέσεις. Είμαστε υπέρ του "άσπρου σχέδιου της γυναικάς" του οποίου βασική αρχή είναι η ολοκληρωτική και χωρίς πιθικούς φραγμούς σύμμικη. Πέρα απ'αυτό, το "άσπρο σχέδιο της γυναικάς" κινείται προς την κατεύθυνση της κειραφέπτουσας των γυναικών.

Ενάντια στα καταπιεστικά μέσα της εξουσίας (μέσα τηλεπικοινωνίας, υποδούλωση του καταναλωτή, αστυνομία) βάζουμε τα μέσα απελευθέρωσης όλων των καταναλωτών και όλων των άμεσων παραγωγών: το "άσπρο σχέδιο επικοινωνίας", το "άσπρο σχέδιο του συνειδητού καταναλωτή" και το "άσπρο σχέδιο για τα κοτόπουλα".

Ενάντια στην υποδούλωση του καταναλωτή βάζουμε την συνειδητοποιημένη του υπόσταση. Ο καταναλωτής πρέπει να



# PROVO

Amsterdam's  
Anarchist  
Revolt

Richard Kiempton

πιληροφορείται για όλαυτά που καταναλώνει και για τον τρόπο με τον οποίο πρέπει να καταναλώσει από τη δική του σκοπιά. Ο καταναλωτής πρέπει να δράσει ενάντια στα ποιότυπα ακριβά ή πολύ κατώτερα προϊόντα.

Το μποϊκοτάρισμα των καταναλωτικών αγαθών είναι η μοναδική μορφή οικονομικής αντίστασης που θα έχει απομείνει στον καταναλωτή της μεταλλοντικής κοινωνίας της αυτοματοποίησης και κατάργησης της εργασίας, όταν οι άνθρωποι σαν σύνολο δεν θα είναι πια απαραίτητο στοιχείο του συστήματος παραγωγής, και δεν θα μπορούν επομένως να μποϊκοτάρουν την παραγωγή ούτε και να απεργήσουν όπως έκαναν παλιότερα και εξακολουθούν να κάνουν και σήμερα οι εργάτες. Η μόνη πύση που απομένει είναι η απεργία και το μποϊκοτάρισμα της κατανάλωσης. Και όχι μόνο στο μέλλον αλλά και

σήμερα η διαδεδομένη και συνειδητή δράση των καταναλωτών μπορεί να έχει βαθειές και ριζικές συνέπειες. Οι πιο εμφανείς μορφές της υπερκουλτούρας όπως ο πυρπολικός εξοπλισμός ή η δηλητηρίαση της αιμόσφαιρας και των τροφίμων, είναι και τα πιο κατάληπτα θέματα για προπαγάνδα επειδή σ' αυτά φαίνεται πιο καθαρά από παντού η κατάσταση της κοινωνίας. Ακόμα και η εξουσία δεν μπορεί να συνεχίσει τον πυρπολικό εξοπλισμό, παρά μόνο κάτω από ψεύτικες δικαιολογίες και προσποήσεις, γιατί ο καθένας ξέρει και καταλαβαίνει ότι κάθε προετοιμασία για έναν ατομικό πόλεμο, είναι έγκλημα κατά της ανθρωπότητας. Όλο και περισσότερες πόλεις απαγορεύουν την κυκλοφορία αυτοκινήτων στο κέντρο τους.

Το "άσπρο σχέδιο των ποδηλάτων" είναι μια αποτελεσματική πρόκληση γιατί ένας τεράστιος στρατός από εργάτες απασχολείται αυτή τη στιγμή στη βιομηχανία αυτοκινήτων. Στους εφτά Αμερικάνους ο ένας. Πρωθώντας το "άσπρο ποδήλατο" σε δημόσιο μέσο κυκλοφορίας, προκαλούμε ταυτόχρονα και την εξουσιοδοτική ατομική ιδιοκτησία. Η κυκλοφορία είναι ακόμη η αιώνια δικαιολογία των αρχών όταν θέλουν να αποκαταστήσουν την τάξη.

Το "σχέδιο της άσπρης καμινάδας" έχει τα ίδια αποτελέσματα. Χαρακτηρίζοντας τον αέρα συλλογική ιδιοκτησία, αντιστέκεται ενάντια σε κάθε εκμετάλλευση αυτής της συλλογικής ιδιοκτησίας από την βιομηχανία και τ' αυτοκίνητα. Και αυτές οι προκλήσεις είναι μόνο η αρχή, ή μάτια θάπτει οι πρόβος να δεκτούν αναντίρρητα την μόλιսη των τροφίμων τους, της γης τους, και του νερού τους;

Συνοψίζοντας πιστεύω ότι οι προκλήσεις μας πρέπει – στο άμεσο μέλλον και κατ' αρχήν – να συγκεντρωθούν στα εξής σημεία:

- 1) Τη δημιουργία συνείδησης στον καταναλωτή.
- 2) Την αντίσταση στην καταστροφή του πλανήτη με ενέργειες που να στρέφονται κατά των αυτοκινήτων, της αύξησης του πληθυσμού και της μόλιսης της αιμόσφαιρας. Σε συσκευασμό με τη διεθνή πολιτική, το προβοταριάτο των ευημερούντων κρατών πρέπει να παίξει το ρόλο της τεράστιας στρατιάς των πεινασμένων προletετάριων των υπανάπτυκτων χωρών... Αυτή πρέπει νάναι η βάση του κόσμου των πρόβος

12 Νοεμβρίου 1966

Roel van Duyn

# Billard

## Gi



**ΠΙΣΤΕΥΩ** στην δύναμη της φαντασίας να ανακατασκευάζει τον κόσμο, να απελευθερώνει την αιδή-θεια που είναι μέσα μας, να συγκρατεί τη νύχτα, να ξεπερνά τον θάνατο, να δίνει γοητεία στους αυτοκινητόδρομους, να μας κάνει πουστιά, να μιοθετεί τις εκμυστηρεύσεις των τρεπήλων.

**ΠΙΣΤΕΥΩ** στις έμμονες ιδέες μου, στην ομορφιά της αυτοκινητικής σύγκρουσης, στην γαλήνη του υποβρύχιου δάσους, στις συγκινήσεις της ερπιμωμένης πλασ διακοπών, στην κομψότητα των νεκροταφείων αυτοκινήτων, στο μυστήριο των ποιλυώρφων πάρκινγκ, στην ποίηση των εγκαταλειμμένων ξενοδοχείων.

**ΠΙΣΤΕΥΩ** στους ξεχασμένους διαδρόμους προσγείωσης της νήσου Γουέπικ, που οδηγούν στους Ειρηνικούς ωκεανούς των φαντασιώσεων μας.

**ΠΙΣΤΕΥΩ** στην μυστηριώδη ομορφιά της Μάργ-

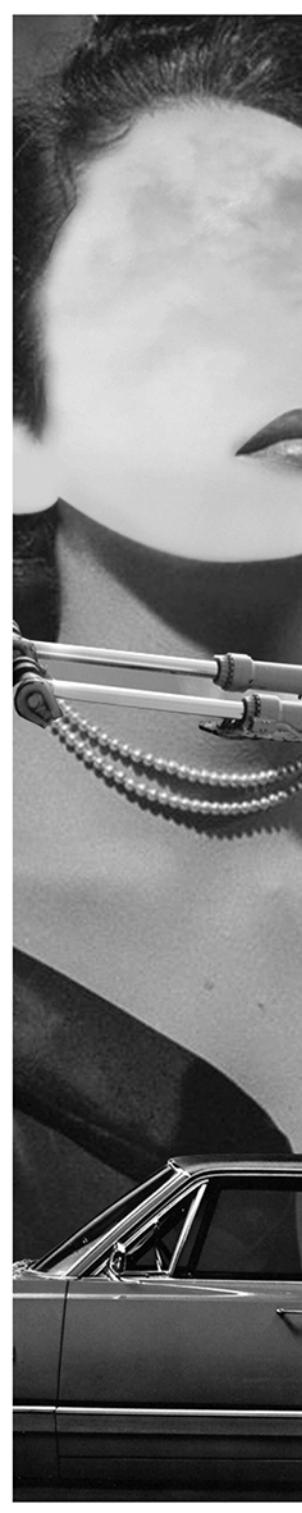
καρει Θάτσερ, στις καμάρες των ρουθουνιών της και στην ανταύγεια του κάτω χείλους της, στη μεθαγχοδία των πληγωμένων αργεντινών επίστρατων, στα στοιχοιωμένα χαμόγελα του προσωπικού των σταθμών ανεφοδιασμού, στο όνειρο μου όπου ένας νεαρός αργεντινός στρατιώτης χαϊδεύει την Μάργκαρετ Θάτσερ σε ένα ξεχασμένο μοτέλ καθώς τους παρακολουθεί ένας φυματικός υπάλληλός βιενζινάδικου.

**ΠΙΣΤΕΥΩ** στην ομορφιά όπων των γυναικών, στην προδοσία των φαντασιώσεων τους που είναι τόσο κοντά στην καρδιά μου, στην ένωση των πεζών τους σωμάτων με τις γοητευτικές μπάρες χρωμάτου στα ράφια των σούπερ μάρκετ, στην φιλική τους ανοχή στις διαστροφές μου.

**ΠΙΣΤΕΥΩ** στον θάνατο του αύριο, στην εξάντληση του χρόνου, στην έρευνά μας για ένα καινούριο χρόνο μέσα από τα χαμόγελα των γυναικών - υπαλλήλων στα διόδια & μέσα από τα κουρασμένα μάτια των επεγκτών ενδερισας κυκλοφορίας σε προσωρινά κλειστά αεροδρόμια.

**ΠΙΣΤΕΥΩ** στα γεννητικά όργανα των μεγάλων ανδρών & γυναικών, στις στάσεις που παίρνουν τα σώματα των Ρόναλντ Ρήγκαν, Μάργκαρετ Θάτσερ, Πριγκήπισσας Νταϊάνα, και στις γηλικές οσμές που αναδύονται από τα χείλη τους καθώς αιτενίζουν τις κάμερες όπου του κόσμου.





**ΠΙΣΤΕΥΩ** στην τρέλα, στην απήθεια του ανεξήγητου, στην κοινή λογική των πίθιων, στην σχιζοφρένεια των πλούσιουδιών, στην αρρώστια που εναποθήκευσαν για το ανθρώπινα γένος οι αστροναύτες του "Απόλλων".

**ΠΙΣΤΕΥΩ** στο τίποτα.

**ΠΙΣΤΕΥΩ** στους: Μάξ Έρντ, Ντελβό, Νταπί, Τσιανό, Γκόγια, Λεονάρντο Ντα Βίντσι, Ντε Κίρικο, Μαγκρίτ, Βερμέρ, Ρεντόν, Ντυρέρ, Τανγκύ, Μπέϊκον, και όλους τους αθέατους καθλιτέχνες μέσα στα ψυχιατρικά ιδρύματα του πλανήτη.

**ΠΙΣΤΕΥΩ** στην απιθανότητα της ύπαρξης, στο χιούμορ των βουνών, στον παραπογισμό του πλεκτρομαγνητισμού, στην φάρσα της γεωμετρίας, στην σκηνήροτητα της αριθμητικής, στην εγκληματική σκοπιμότητα της λογικής.

**ΠΙΣΤΕΥΩ** στις έφηβες γυναίκες, στην διαφθορά τους από την σάσση των ίδιων τους των ποδιών, στην αγνότητα των αδέξιων κορμιών τους, στα ίχνη των αιδοίων τους που έχουν απομείνει σε τουαλέτες άθλιων μοτέν.

**ΠΙΣΤΕΥΩ** στην πιήση, στην ομορφιά των πτερύγων και στην ομορφιά που χαρακτηρίζει οιδήποτε έχει πετάξει ποτέ, στην πέτρα που έριξε ένα παιδί και η οποία μεταφέρει μαζί της την σοφία των πολιτικών και των μαιών.

**ΠΙΣΤΕΥΩ** στην ευγένεια του χειρουργικού νυστεριού, στην δίχως όρια γεωμετρία της κινηματογραφικής οθόνης, στο σύμπαν που κρύβεται μέσα στα σούπερ μάρκετ, στη μοναξιά του ήπιου, στην πληθωρικότητα των πλανητών, στην επαναληπτικότητα των εαυτών μας, στην ανυπαρξία του σύμπαντος και στην ανία του αιόμου.

**ΠΙΣΤΕΥΩ** στο φως που ρίχνουν τα βίντεο στις βιτρίνες των πολυκαταστημάτων, στις μεσσιανικά ιδωμένες γρίλιες ψυγείων αυτοκινήτων σε αίθουσες επίδειξης, στην κομψότητα των κηπίδων πλαδιού πάνω στα καθήματα μποχανών των Μπόινγκ 747 που είναι σταματημένα στον διάδρομο προσγείωσης ενός αεροδρομίου.

**ΠΙΣΤΕΥΩ** στην μη-ύπαρξη του παρελθόντος, στον θάνατο του μέλιθοντος και στις άπειρες πιθανότητες του παρόντος.

**ΠΙΣΤΕΥΩ** στην διατάραξη και σύγχυση των αισθήσεων: στους Μπάρρους, Ρεμπώ, Υγμάν, Σελίν, Ντε Φόου, Ζενέ, Σουιφ, Κάρολ, Κόλτριτζ και Κάφκα.

**ΠΙΣΤΕΥΩ** στους σχεδιαστές των πυραμίδων, του βεροιλένζικου Φύρερμπουνκερ, του ουρανοδύνστη Εμπάϊαρ Σιέντ, στους διαδρόμους προσγείωσης της νήσου Γουέπκ.

**ΠΙΣΤΕΥΩ** στις σωματικές οσμές της πριγκίπισσας Νταϊάνα.

**ΠΙΣΤΕΥΩ** στα επόμενα πέντε ήπειρα.

**ΠΙΣΤΕΥΩ** στην ιστορία των ποδιών μου.

**ΠΙΣΤΕΥΩ** στις πημικρανίες, στην ανία των απογευμάτων, στον φόβο των πημεροδεικών, στην απάτη των ροπογιών.

**ΠΙΣΤΕΥΩ** στην αγωνία, στην ψύχωση και στην απόγνωση.

**ΠΙΣΤΕΥΩ** στις διαστροφές, στους ενθουσιασμούς, έρωτες με δέντρα, πριγκίπισσες, πρωθυπουργούς, εγκαταπλεμένα βενζινάδικα ( πιο όμορφα κι από το Ταξ Μαχάλ ), σύννεφα και πουλιά.

**ΠΙΣΤΕΥΩ** στον θάνατο των συναισθημάτων και στον θρίαμβο της φαντασίας.

**ΠΙΣΤΕΥΩ** στο Τόκιο, στη Μπενιντρόμ, στη νήσο Γουέπκ, στο Ενιβετόκ, στην πλατεία Νέτεϊ.

**ΠΙΣΤΕΥΩ** στον απλοκοίτισμό, στα αφροδίσια νοσήματα, στον πυρεό και στην εξάντηση.

**ΠΙΣΤΕΥΩ** στον πόνο.

**ΠΙΣΤΕΥΩ** στην απόγνωση.

**ΠΙΣΤΕΥΩ** σε όλα τα παιδιά.

**ΠΙΣΤΕΥΩ** στους χάρτες, στα διαγράμματα, στους κώδικες, στα αινίγματα, στους πίνακες ένδειξης χρόνου και στα ενδεικιά σήματα των αεροδρομίων.

**ΠΙΣΤΕΥΩ** σε όλες τις δικαιολογίες.

**ΠΙΣΤΕΥΩ** σε όλες τις αιτίες.

**ΠΙΣΤΕΥΩ** σε όλες τις παραισθήσεις.

**ΠΙΣΤΕΥΩ** στον θυμό.

**ΠΙΣΤΕΥΩ** σε όλες τις μυθοπλογίες, τις αναμνήσεις, τα ψέματα, τις φαντασιώσεις και τις υπεκφυγές.

**ΠΙΣΤΕΥΩ** στο μυστήριο και την μελαγχολία ενός χεριού, στην καλοσύνη των δέντρων, στην σοφία του φωτός.

J.G. Ballard - What I Believe.

Μετάφραση: Ηλίας Πολυχρονάκης-Ηρακλής Ρενιέρης.

\*προς ανάμνηση και νοσταλγία ενός ρομαντικού υπερανθρώπου με εμμονές στα μαχαίρια των περιπεράδων.

Κάθε φορά είναι απλά κάθε φορά, χωρίς υπεραξίες. Τίκ - τακ, τικ - τακ, όλα πουχάζουν στην νεκρική ακαμψία της σκέψης. Χαίρετε ωντανοί μεπλοθάνατοι.

Κατή αντάμωση σύντροφε.

## ΕΝΤΙΣΤΑΣΗΣ στιγμές

Ποραδειγματικές ομηρίες

Από τις 17 Απριλίου, περισσότεροι από 1500 Πολαιοιστίνοι κρατούμενοι στις ισραπλίνες φυλακές, έκινυσαν απεργία πείνας ενάντια στις συνθήκες κράτησής τους, συνθήκες ειδικές, εκδικητικές και βασανιστικές, που επιβάλλουν τα κράτη πάνω στους αιχμαλώτους των πολέμων τους. Η μετοχείριση που επιφυλάσσει η εξουσία, ιδιαίτερα σε αυτούς που έχει στο χέρι της, δεν θα αλλάξει ξαφνικό, πόσο μάλιστα στα μέρη εκείνα του πλανήτη που ο θάνατος γιορτάζεται και ονομάζεται νίκη. Το μόνο δίκιο που αναγνωρίζει είναι αυτό της κυριαρχίας. Η τιμωρία είναι η λογική της εξουσίας και εφαρμόζεται σε όποιον βρίσκεται στον δρόμο της, σε ότι εμποδίζει τα συμφέροντά της. Η φυλάκιση ως τιμωρία καθεαυτή, δεν είχε κανένα νόημα σε εποχές όπου η εξουσία δεν χρειαζόταν προσκήνια και έκοβε κεφάλια. Οι φυλακισμένοι κρατούνταν μέχρι να φτάσει η ώρα της τιμωρίας τους. Οι φυλακές των δημοκρατιών της εξουσίας, γεμίζουν με ομέρτηρους ομήρους που η τιμωρία τους είναι ακριβώς αυτή: Να βρίσκονται στα χέρια των εξουσιοδοτικών όρεξεων.

Η επικίνδυνα σχιζοφρενής εξουσία εισηγείται στον εαυτό της πην ποραδειγματική ομηρία του αναρχικού κορμουνιστή Τάσου Θεοφίλου φορτώνοντάς του ακόμη κι εκείνα για τα οποία η ίδια τον αθώωσε. Τόσος θόρυβος, τόσες γελοιότητες της αντιφοιοκρατικής τρομοκρατίας δεν θα μπορούσαν να πάνε χαμένα και ανεκμετάλλευτα. Αυτό δεν πρέπει να εκτίθενται ποτέ, δεν χρειάζεται να αποδείχουν την αθώοτητά τους κι αυτό επειδή είναι εξ ορισμού τους ένοχοι, γι αυτό και προστατεύονται. Οι δικές μας ζωές εκτίθενται σε αώματα και ακροατήρια και αν είμαστε ένοχοι για αυτούς είναι επειδή «διαπράξαμε ένα αδίκημα το οποίο περικλείει όλα τα αδικήματα: Στον ταχικό πόλεμο πήραμε θέση με τους αδικημένους.»

Αυτός ας είναι ο πολιτισμός της εξουσίας και οι βασιλεύει πάνω από πάνω. Ο δικός μας πολιτισμός είναι αυτός της εξέγερσης και ανθίζει όπου υπόρχουν οι αξιοπρεπείς φωνές της αντίστασης.

Δύναμη σε όλους τους ομήρους του κράτους -  
Εξέγερση ενάντια σε κάθε εξουσία



## στιγμές ΚΡΥΒΩΝ

15/6/1905 – Στασιάζει το πλήρωμα του καταδρομικού Ποτέμκιν

2-3/6/1941 – Στο χωριό Κοντομαρί των Χανίων εκτελούνται από τους αλεξιπτωτιστές της βέρμαχτ οι άντρες κάτοικοι του ως αντίποινα για την συμμετοχή τους στην μάχη της Κρήτης. Μία μέρα μετά σκωτόνουν και τους κατοίκους του Κάνδανου

4/6/1989 – Η σφαγή της πλατείας Τιέν Άν Μεν στην Κίνα

13/6/1381 – Εξέγερμένοι χωρικοί εισβάλουν στο Λονδίνο. Πρόκειται για την πρώτη καταγεγραμμένη πλαική εξέγερση στην αγγλική ιστορία

16-17/6/1953 – Εξέγερση ενάντια στην σταθινική κυβέρνηση της ανατολικής Γερμανίας που έκινησε στο Βερολίνο και επεκτάθηκε σε πόλεις και χωριά μέχρι την βίαιη καταστολή της από σοβιετικά τανκς και την καθεστωτική οστυνομία.

23-26/6/1848 – Οδοφράγματα στους δρόμους του Παρισιού και μεγάλες οδομαχίες ενάντια στην τρομοκρατία της αντεπανάστασης με τα συνθήματα 'ψωμί ή μολύβι' και 'ζήτω η κοινωνική δημοκρατία'

1748 – Λαϊκή εξέγερση στην Ολλανδία ενάντια στο σύστημα φορολογίας και την όρχουσα τάξη

2003 – Η σύνοδος κορυφής της Ε.Ε. στην Θεσσαλονίκη βρίσκεται αντιμέτωπη με χιλιάδες διαδηλωτών

10/6/1944 – 218 κάτοικοι του χωριού Δίστομο δολοφονούνται από τους ναζί



# αίρεση τόπων

Ιούνιος 2017

έντυπο δρόμου για τη διάδοση της εξέγερσης